

Arrest

nr. 183 277 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, van de clan Ajuran te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Dalsan, nabij de stad Jilib, provincie Middle Juba. Twee jaar voor uw vertrek woonde u in de wijk Hawladek in Jilib stad. U bent gehuwd met S.I.A., die momenteel met uw twee zonen in Ethiopië verblijft. Uw dochter van een andere vrouw is bij uw moeder in Puntland.

Op 8 november 2014 werd u benaderd door twee leden van Al Shabaab toen u uw oogst aan het inladen was in een vrachtwagen om te gaan verkopen in Mohadishu. De mannen regelden iets met uw chauffeur en ze plaatsten twee zakken van hen in de vrachtwagen. Toen jullie wilden vertrekken kwamen er nog drie leden van Al Shabaab bij in de vrachtwagen.

Bij een checkpoint in Afgoye besliste u de leden van Al Shabaab aan te geven, toen u geld wou gaan betalen om door te mogen rijden. Toen de leden van Al Shabaab zagen dat er soldaten

afkwamen, begonnen ze te schieten. Een lid van Al Shabaab kon ontsnappen. Omdat u de enige overlevende was, werd u gearresteerd. U zou na enkele dagen vrij komen omdat het onderzoek u vrij pleitte. De ontsnapte terrorist was echter reeds teruggekeerd naar uw district, waarna Al Shabaab uw vader en een broer ontvoerden. Uw moeder en vrouw werden het dorp uitgeholpen door de bureu. Doordat ook de chauffeur en zijn rechterhand, beiden van de Ogaden clan, om waren gekomen, kreeg u problemen met hun clangenoten die wraak wilden nemen. Ze hadden reeds jullie akkers geconfisqueerd.

Uw tante, die in Mogadishu woont, raadde u na uw vrijlating aan te vluchten uit Somalië, samen met twee andere broers van u. Deze twee broers overleefden de vlucht niet.

Op 26 mei 2015 vroeg u asiel aan in België.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas/identiteit.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om in de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor bij het CGVS (gehoorverslag CGVS, dd. 13/04/2016, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er dient opgemerkt dat u uw beweerde Somalische nationaliteit niet aannemelijk heeft weten te maken.

Uw geografische kennis over de regio waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Somalië zou hebben gewoond, laat namelijk dermate te wensen over dat er weinig geloof kan worden gehecht dat u uit Jilib afkomstig zou zijn. Zo is het opmerkelijk dat u heel wat dorpen in uw geboorteregio verkeerd situeert. Nochtans haalt u aan van uw geboorte tot twee jaar voor uw vertrek in het dorp Dalsan, vijf kilometer van de stad Jilib, te hebben gewoond en gedurende de twee jaar voor uw vertrek in de stad Jilib zelf (CGVS, p. 3). Zo is het opmerkelijk dat geen enkel van de door u genoemde dorpen die stroomopwaarts van Jilib liggen, te vinden zijn op de kaart die werd bijgevoegd in het administratief dossier (CGVS, p. 14). Van de dorpen stroomafwaarts worden er drie van de zes teruggevonden op de kaart, Kamdada, Misra en Muuna (CGVS, p. 14). Het is echter opmerkelijk dat deze dorpen net stroomopwaarts van Jilib liggen, ten noorden. Vervolgens is het frappant dat u ook de door het CGVS genoemde dorpen verkeerd situeert ofwel niet kent.

Wanneer u naar de dorpen genaamd Limoole, Kamdada en Muuna wordt gevraagd, haalt u aan dat deze ten zuiden en dus stroomafwaarts liggen ten opzichte van de stad Jilib (CGVS, p. 14-15), terwijl op de kaart in het administratief dossier duidelijk te zien is dat deze dorpen stroomopwaarts liggen.

Eveneens Maanyagaabo, waar een brug zou zijn gevestigd volgens u, situeert u verkeerdelijk stroomafwaarts (CGVS, p. 19). Over Libaanga zegt u dan weer dat dit dorp stroomopwaarts ligt, terwijl de kaart aantoon dat deze ten zuiden en dus stroomafwaarts van Jilib ligt (CGVS, p. 14). Dorpen als Amnney en Maxad, nochtans heel dichtbij Jilib zeggen u dan weer niets (CGVS, p. 14). Eveneens vreemd is dat u aanhaalt dat er een dam ligt ten westen van de stad Jilib, de Fanoole dam, maar u niet kan aanhalen tegen welk dorp die dam is gevestigd, hoever die van de stad Jilib is gelegen en welke dorpen zoal ten westen van Jilib liggen (CGVS, p. 18-19). Hierdoor komt uw kennis heel ingestudeerd over.

Vervolgens kan u slechts zeven dorpen opnoemen van Jilib naar Mogadishu, de stad waar u heen zou zijn gegaan om uw oogst te gaan verkopen en waar u een tante had wonen (CGVS, p. 8). Of u, behalve uw provincie, nog andere provincie moest doorkruisen, weet u niet (CGVS, 8), terwijl de kaart in het administratief dossier duidelijk aantoon dat u naast uw eigen Middle Juba ook nog volledig Lower Shabelle door moet om uiteindelijk in Mogadishu aan te komen. Ook opmerkelijk is dat u opnieuw de door uzelf genoemde dorpen foutief situeert. Bullo Mareer ligt volgens u in het district Jilib (CGVS, p. 8) terwijl de kaart aantoon dat dit dorp in de provincie Lower Shabelle ligt en meer bepaald in het district Marka, een benaming die bij u geen belletje doet rinkelen (CGVS, p. 10). Afhoye situeert u dan weer verkeerdelijk in Mogadishu (CGVS, p. 8) terwijl dit eveneens een district is gelegen in de provincie Lower Shabelle. De provincie Lower Shabelle haalt u dan weer niet aan wanneer u wordt gevraagd naar de aangrenzende provincies van Middle Juba (CGVS, p. 8). U antwoordt zelfs ontkennend wanneer u wordt geconfronteerd met de landkaart (CGVS, p. 10). Ook frappant is het dat u foutief aangeeft dat Afmadow een dorp is horende bij de provincie Middle Juba, terwijl dit zowel een district als een stad is in de provincie Lower Juba (CGVS, p. 9), dat u verkeerdelijk aangeeft dat uw provincie niet begrensd wordt door een zee of oceaan, terwijl dit wel duidelijk zo is volgens de info (CGVS, p. 19-20) en dat u verkeerdelijk te kennen geeft dat de Shabelle rivier niet door uw district stroomt, terwijl dit duidelijk wel zo is (CGVS, p. 13).

Vervolgens is ook uw politiek- maatschappelijke kennis over Jilib ondermaats voor iemand die er heel zijn leven zou hebben doorgebracht. Zo blijkt uit de informatie van het CGVS dat Al Shabaab in juli 2014 nog een echte "fun day" organiseerde in Jilib om het einde van de ramadan te vieren, enkele maanden voor uw vertrek in november 2014 (CGVS, p. 20). Zo konden jongeren deelnemen aan een zakkenrace en een eierloop. Het is dan ook hoogst vreemd dat u daar niet op de hoogte van zou zijn. Zelfs geconfronteerd met deze info haalt u aan nog nooit zoiets te hebben gehoor (CGVS, p. 27-28). Eveneens opmerkelijk is dat u amper informatie kan geven over de door u genoemde leider van Al Shabaab, en u de door het CGVS genoemde leider niet kent. Zo zegt u dat Ahmade Alibaba de leider was van Al Shabaab in Jilib, maar wanneer u wordt uitgenodigd wat info over hem te geven, schijnt u niets te kunnen zeggen. Ook zijn clan en afkomst kent u niet (CGVS, p. 25). Van Abukar Ali Adan, de leider van Al Shabaab in uw regio in 2012, heeft u dan weer nog nooit gehoord (CGVS, p. 26).

Eveneens opmerkelijk is dat u aanhaalt dat de NGO Artsen Zonder Grenzen reeds sinds 2006 uit Jilib is verdwenen (CGVS, p. 16), terwijl uit bovenvermelde informatie duidelijk blijkt dat deze hulporganisatie nog heel actief was in uw regio in 2011. Informatie in het administratief dossier stelt duidelijk dat Artsen Zonder Grenzen in 2011 nog een ziekenhuis in Marere runde, een dorp door u gekend (CGVS, p. 16). U beweert echter dat daar geen ziekenhuis is gevestigd (CGVS, p. 24). Het is ook Artsen Zonder Grenzen dat een grootschalig voedingsprogramma leidde in 2011 toen uw regio geteisterd werd door een grote droogte. Opmerkelijk is dat u deze droogte weliswaar aanhaalt, maar er niet doorleefd over kan vertellen. Zo doet u weliswaar uitschijnen dat de droogte van 2011 de laatste grote droogte was waarbij veel vee stierf, oogsten mislukten, mensen honger leden en ook omkwamen (CGVS, p. 23), toch is het vreemd dat u niet kan aanhalen of er veel mensen door die droogte Jilib hebben verlaten (CGVS, p. 23) en dat u niet weet dat net in die periode heel wat vluchtelingen naar Jilib stad waren getrokken omdat Artsen Zonder Grenzen er tal van hulpgoederen uitdeelde (CGVS, p. 24). Geconfronteerd met de info in het administratief dossier inzake Artsen Zonder Grenzen haalt u kortweg aan dat dit niet kan (CGVS, p. 25).

Vervolgens is het opmerkelijk dat u niet met zekerheid kan zeggen wanneer de grote schoolvakantie valt in uw geboortestreek. U geeft namelijk te kennen dat het schooljaar in Jilib start in de maand januari/februari en dat er een vakantie is van zes maanden (CGVS, p. 4). In welke maanden die zes maanden vakantie dan wel vallen, is u in eerste instantie onbekend (CGVS, p. 4). In tweede instantie haalt u aan dat er van juni tot augustus vakantie is en de kinderen in september opnieuw beginnen. Maar wanneer de andere drie maand durende vakantie dan wel valt, weet u niet. Vreemd is ook dat u hoegenaamd geen idee hebt waar kinderen naar de hogeschool kunnen gaan in uw geboortestreek, terwijl u wel zelf aanhaalt dat dat de volgende stap is na het middelbaar (CGVS, p. 5).

U verklaart uw gebrek aan schoolkennis door aan te halen dat u voornamelijk naar een privéschool bent gegaan. Naast de vaststelling dat u echter ook negen maanden gewoon openbaar onderwijs hebt gevolgd, in 2013 nog wel (CGVS, p. 5), is ook uw verklaring over het volgen van privéonderwijs

inconsistent. U zou namelijk voor de privéschool hebben gekozen om zo meer tijd te kunnen doorbrengen op jullie landbouwgronden (CGVS, p. 18). Dit terwijl u aanhaalt dat u in het privéonderwijs geen vakantiedagen had en in het openbaar onderwijs wel zes maanden vakantie had. Hiermee geconfronteerd haalt u aan dat u slechts privéonderwijs bent gaan volgen toen u reeds in Jilib woonde, twee jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 18 & p. 3). Van een jongeman die heel zijn leven in dezelfde regio zou hebben gewoond mag echter worden verwacht dat die weet uit eigen ervaring of uit zijn dagelijkse omgang met leeftijdsgenoten wanneer de schoolperiodes en vakanties vallen in zijn geboorteregio.

Tot slot is het bedenkelijk dat u weliswaar de wisselkoers tussen Somalische shilling en de dollar weet aan te halen, maar u niet kan zeggen hoeveel Shilling u krijgt indien u deze zou wisselen voor een euro (CGVS, p. 22). Dit terwijl u zou zijn gevlucht van Somalië naar België, waar met euro's wordt betaald.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er gezien de ernst van de lacunes in uw kennis van Somalië en uw directe leefomgeving in dat land worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Bu'ale en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS trouwens uitdrukkelijk op gewezen dat het niet kan volstaan met het louter verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen (CGVS, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt wat uw regio van herkomst is en waar en onder welke omstandigheden u voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 september 2016 in een eerste middel een schending aan van de materiële motiveringsplicht en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel; de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM. In ondergeschikte orde in een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing verzoekers Somalische nationaliteit betwist op basis van een summier aantal elementen waaronder de geografische kennen en wordt onder meer verwezen naar Al Shabaab, een ziekenhuis en artsen zonder grenzen, de grote schoolvakanties en de wisselkoers tussen Somalische shilling en de Euro. Verzoeker meent dat er voor verwerende partij tevens een samenwerkingsplicht geldt. Een van deze elementen is dat verwerende partij de asielzoeker dient te confronteren met tegenstrijdigheden tijdens het gehoor. Dit is de tegensprekelijke procedure. (Femke Vogelaar, feitenvaststelling in asielzaken; de invloed van de jurisprudentie van het Hof van Justitie, T. Vreemd. 2015 nr. 3, p. 178). Verzoeker meent dat zeer onzorgvuldig is omgesprongen bij de redactie van de bestreden beslissing. Hij wijst op zijn geringe scholing en het feit dat hij slechts kort in een privéschool studeerde "in 2013 negen maanden" en niet andersom zoals fout werd gesteld in de

bestreden beslissing. Met verwijzing naar "UNHCR, *Beyond Proof: Credibility Assessment in EU Asylum Systems*, mei 2013, p. 68-69" meent verzoeker dat het correcte niveau van educatie in overweging dient te worden genomen bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van verzoeker. Bovendien is verzoeker formeel wanneer hij het volgende stelt: *"inschatting dat ik geef is enige keer dat ik met wagen ben gegaan, nooit uitgeweest uit Jilib"*.

Verzoeker meent dan ook dat hij geen nauwkeurige aardrijkskundige kennis heeft van de uitgebreide regio kan derhalve geen afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid. Dat verzoeker bovendien consequent de ligging omkeert (stroomop- en stroomafwaarts) kan tevens hierdoor verklaard worden. Het is immers duidelijk dat hij deze begrippen niet geheel vat. Over de directe leefomgeving werd verzoeker dan weer niet bevraagd, hoewel verzoeker ongetwijfeld honderduit zou kunnen vertellen over Dalsan en de ligging van de velden van de familie en Jilib stad waar hij een tweetal jaar woonde. Dit getuigt van een zeer onzorgvuldige aanpak van voorliggend dossier.

Verzoekende partij wijst op een tweede materiele vergissing waar de bestreden beslissing stelt *"Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er gezien de ernst van de lacunes in uw kennis van Somalië en uw directe leefomgeving in dat land worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstige te zijn uit Bu 'aie en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. (...) Verzoeker heeft immers gedurende de gehele procedure duidelijk gemaakt dat hij geboren is te "Daisan, district Jilib, provincie Middle Juba" en dat zijn laatste adres in Somalië "in de wijk Hawladek, stad Jilib" was. (CGVS verhoor, p. 2-3) Over Bu'aie stelt verzoeker enkel dat het in het westen ligt. (CGVS verhoor, p. 25). (...) Vervolgens meent dat verzoekers politiek-maatschappelijke kennis ondermaats is, daar hij niet op de hoogte was van de organisatie van een 'fun day' door Al Shabaab. Gelet op de leeftijd van verzoeker in september 2014 en de grootte van Jilib is het derhalve niet ongewoon dat verzoeker besloot hier niet bij aanwezig te zijn en geen deel te nemen aan propagandavoering van Al Shabaab. (...) Dat verzoeker hiernaast de wisselkoers naar de Euro niet kan geven is bij de haren gegrepen. In Somalië is er immers geen sprake van Euro, doch slechts van Somalische shilling en dollar."*

Aangaande de oogst en de route naar Mogadishu stelt verzoeker dat hij er maar een keer geweest is (CGVS verhoor, p. 7-8) Dat maakt het niet ongeloofwaardig dat hij de namen en volgorde van dorpen en provincies gedurende deze tocht niet heeft memoriseerd: *"Dat verzoeker slechts een maal in uiterst traumatiserende omstandigheden naar Mogadishu is gegaan, wordt tevens genegeerd door verwerende partij, daar waar zij conform het artikel 13 §3 van de richtlijn 2005/85/EU rekening diende te werk te gaan. (...) Uit vluchtrelaas van verzoeker blijkt dat verzoeker veelvuldig werd blootgesteld aan trauma. Voorts heeft ook de vluchtroute een duid in het zakje gedaan bij deze traumatische ervaring voor verzoeker, daar zijn twee broers omkwamen tijdens de overtocht naar Italië. Dit alles dient in rekening gebracht te worden in de beoordeling van de afkomst, nationaliteit en vluchtrelaas van verzoeker."* Verzoeker wenst nog te wijzen op de volgende stelling: *"What is capable of being believed is not to be determined according to the Member's subjective belief or gut feeling about whether an applicant is telling the truth or not. A Member should focus on what is objectively or reasonably believable in the circumstances."* (vrije vertaling: *Het kan niet worden verondersteld dat wordt bepaald of een kandidaat de waarheid verteld of niet op basis van het betrokken subjectieve geloof of buikgevoel. Een lidstaat moet zich richten op wat objectief of redelijkerwijze geloofwaardig is in de gegeven omstandigheden.*) (Australian Government, *Guidance on the Assessment of Credibility, Migration Review Tribunal and Refugee Review Tribunal*, 24 March 2012, para. 2.4)."

Verzoeker meent dat *"Teneinde derhalve een zorgvuldig onderzoek te voeren had zij verzoeker vooreerst bijkomende moeten bevragen aangaande zijn nabije omgeving, de straten binnen Dalsan en Jilib, de moskeeën, scholen, etc.. Voorts werd verzoeker niet bevraagd aangaande zijn vluchtroute, daar waar hij reeds in het begin dan het gehoor het volgende stelde: "waar verblijven zij? Zus bij moeder, een broer en vader door AS meegenomen. Twee zijn overleden. Zijn die met jou meegekomen? Ja waar overleden? Op zee."* (CGVS verhoor, p. 7) Op deze helse tocht werd echter op geen enkel ogenblik nog terug gekomen door verwerende partij. Dit opdat zij alle noodzakelijke elementen eigen aan de persoon van verzoeker in rekening kon brengen. Ook een verdere bevraging betreffende het vluchtrelaas zou de nodige inzichten hebben verschaft aangaande de aangemeten onjuiste voorstelling van zaken en eventuele tegenstrijdigheden. Uit de bestreden beslissing, noch het gehoorverslag van het CGVS valt af te leiden dat verwerende partij verzoeker heeft geconfronteerd met de beweerde ongeloofwaardigheid. Verwerende partij heeft hem niet in de mogelijkheid gesteld de nodige uitleg te verschaffen aangaande de beweerde ongeloofwaardigheid betreffende zijn nationaliteit. Verzoeker is immers formeel wanneer hij stelt de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Dalsan."

Verzoeker meent dan ook dat er aldus wel kan worden uitgegaan dat verzoekende partij afkomstig is uit Somalië. *“Verzoeker is een Somalische jongeman afkomstig uit Dalsan, district Jilib. Verzoeker heeft zijn hele leven op de velden van zijn familie gewerkt en heeft derhalve slechts een minimaal niveau van scholing behaalt. Hij werd benaderd door leden van Al Shabaab, doch heeft hen aan het checkpoint van Afgoye aangegeven. Hierdoor ontstond een vuurgevecht waarbij iedereen behalve verzoeker en een lid van Al Shabaab overleefden. Verzoeker wordt heden verantwoordelijk gesteld voor de dood van 2 leden van Al Shabaab en 2 leden van de Ogaden clan. Dit echter slechts door zijn burgerplicht te vervullen. Verzoeker wordt derhalve vervolgd door zowel Al Shabaab als door de leden van de Ogaden clan omdat hij deel uitmaakt van de sociale groep die het nodige doet om zijn burgerplicht te voldoen en de aanwezigheid van terroristische organisaties aangeeft. Dat verzoeker voorts wordt beschuldigd van spionage door de Al Shabaab, hij wordt heden gezien als een verrader. Het is voor verzoeker derhalve onmogelijk terug te keren naar zijn land van herkomst, laat staan naar Dalsan, district Jilib, zijn regio van herkomst”. Hij besluit: “Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt duidelijk dat de situatie van de heer Abdellah Yusuf Said de bescherming van de vluchtelingenstatus doet openvallen. De rapporten betreffende de mensenrechten- en veiligheidssituatie in Somalië, meer specifiek in middle Jubba, district Jilib, spreken immers boekdelen over de behandeling die personen gezien als verraders en spionnen genieten. Om deze redenen alleen zou de heer Abdellah Yusuf Said de bescherming van de vluchtelingenstatus moeten krijgen.”.*

Ondergeschikt meent verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te moeten krijgen. *“Ondergeschikt staat vast dat de veiligheidssituatie in Somalië voor deze persoon niet van die aard is dat verzoeker kan worden teruggestuurd en dient aan verzoeker het subsidiair beschermingsrecht te worden toegekend. De motieven die in de bestreden beslissing werd aangehaald doen hieraan geenszins enige afbreuk. (EASO, Country of Origin Information Report: Somalia - Security situation, februari 2016, p. 45) (Amnesty International, Amnesty International Report 2015/16 - Somalia, 24 Februari 2016) december (Daily natie, 4 september 2014, al-Jazeera, 30 december 2014). (Jamestown Foundation, Al-Shabaab: On the Back Foot but Still Dangerous, 23 January 2015, Terrorism Monitor Volume: 13 Issue: 2)”.*

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.4. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.6. Vooreerst dient met verzoekende partij opgemerkt te worden dat verzoeker inderdaad steeds gesteld heeft dat hij in Dalsan woonde met uitzondering van de jaren 2013-2014 (*"Waar bent u geboren?" "Dalsan, district Jilib, provincie Middle Juba"; "Wat was uw laatste adres in Somalië?" "In de wijk Hawladek, stad Jilib"; "Hoe lang daar gewoond voor uw vertrek?" "2013-2014"; "En voordien?" "Dalsan"; "Steeds daar gewoond voordien?" "Ja"; "Hoe ver is Dalsan van Jilib?" "Is een landbouwdorp met gronden in de buurt van Mariangab. 5 km van Jilib. Het wordt van daaruit bestuurd"; gehoor, p. 2-3*). Anderzijds kan uit het CGVS-gehoor niet blijken dat hierover betwisting is ontstaan of dat de dossierbehandelaar verkeerdelijk dacht dat verzoeker uit Bu'ale afkomstig was. Immers doorheen het CGVS-gehoor wordt steeds naar Jilib verwezen. De geografische en politieke-sociale vragen betreffen steeds Jilib. De bestreden beslissing bevat inderdaad een materiele vergissing doch er kan niet blijken dat dit de beoordeling van de asielaanvraag heeft beïnvloed.

2.7. Aangezien verzoeker verklaart steeds Dalsan en in het buurdorp Jilib, Jilib District, Middle Juba regio te hebben gewoond tot zijn vlucht eind 2014, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is in Somalië en 26 jaar in Dalsan/Jilib heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst mondeling en schriftelijk indien hij dit wenste, toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld tijdens het CGVS-gehoor die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

2.8. Verzoeker meent echter dat hij slechts een geringe scholing genoot en hij geen gepaste ondervraging kreeg en dat ook *"het correcte niveau van educatie"* niet meegenomen werd bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van verzoeker.

2.9. Uit het administratief dossier kan echter niet blijken dat er problemen van communicatie waren tijdens het CGVS-gehoor. Verder werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij al een interview had gehad, waarbij de protection officer hem vroeg *"heb je daar de redenen kunnen uitleggen waarom je je land verliet?"* waarop verzoeker antwoordde *"Goed, normaal en geantwoord op de gestelde vragen"*; *"Wilt u er iets aan aanpassen, corrigeren?" "Neen"*; *"Heeft u zelf nog vragen of opmerkingen vooraleer we van start gaan?" "Neen"* (gehoor, p. 2). Ook op het einde werd verzoeker gevraagd of hij nog iets wou toevoegen aan zijn relaas (gehoor, p. 33). Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker noch zijn advocaat een opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf en de aard van de vragen.

2.10. Anders dan verzoeker beweert blijkt dat tijdens het CGVS-gehoor wel degelijk vragen over verzoekers directe leefomgeving werden gesteld over zijn hemzelf, zijn scholing, zijn werk, zijn familie, zijn stad, zijn wijk, de buurdorpen, de bewoners, de levenskosten, de milities en de gevolgen hiervan voor de bewoners. Verzoeker kan menen dat hem meer vragen hadden moeten gesteld worden over bepaalde onderwerpen *"zoals over Dalsan en de ligging van de velden van de familie en Jilib stad waar hij een tweetal jaar woonde"*, doch dit neemt niet weg dat verzoeker uitgebreid over zijn leefomgeving werd ondervraagd en hierbij ruim de kans kreeg om zijn herkomst aannemelijk te maken.

Bovendien blijkt verzoeker zich duidelijk goed voorbereid te hebben op de vragen over Jilib en de geografische politieke indeling van zijn provincie. Hij kan de andere districten van Middle Juba op een rijtje opsommen alsook de clans van Jibil (gehoor, p. 10), en (naar zijn zeggen) omliggende dorpen

(gehoor, p. 13-14) en steden in Middle Juba (gehoor, p. 17). Echter wanneer afgeweken wordt van de klassieke kennisvragen schiet verzoeker tekort. (*“Waren er nog scholen in Jilib? Enkel die ene school en die privéschool; Jilib, hoeveel inwoners ongeveer? Groot, veel; Na het middelbaar, waar konden ze nog studeren in de buurt? Dan ga je naar hoge school; Waar? Dat weet ik niet, niet bij ons, andere districten; Welk district? Dat weet ik niet”*; gehoor, p. 5). Voorts blijkt verzoeker dorpen ten noorden opnoemt die niet terug te vinden zijn op de gedetailleerde kaarten (zie administratief dossier) noch 3 van de 6 dorpen die hij ten zuiden situeert ook al liggen ze ten noorden. Indien verzoeker meent dat over zijn leefomgeving moet gevraagd worden dan kan verwacht worden dat hij deze dorpen kent dit direct grenzen aan Jilib en desgevallend te voet bereikbaar zijn. Waar verzoeker verklaart dat hij slechts éénmaal naar Mogadishu ging en dus inderdaad niet noodzakelijkerwijze kan verwacht worden dat hij vele steden op weg naar de hoofdstad kan opnoemen en in welk district of provincie deze steden lagen, dan kon wel verwacht worden dat verzoeker enkele nuttige gegevens kan geven die zijn reis naar Mogadishu aannemelijk kunnen maken waaronder eventueel namen van dorpen, steden, uitzicht van wegen, of om het even welke andere zaken die hem opgevallen zijn. Dit klemmt te meer nu Jilib op de hoofdweg naar Mogadishu ligt en verzoeker zeker niet uit een afgesloten regio van Somalië afkomstig is. Hoe dan ook, uit wat volgt kan blijken dat verzoeker tijdens het CGVS-gehoor wel in staat is kennisvragen te beantwoorden maar niet deze zaken kent waaruit zijn aanwezigheid in het gebied kan blijken.

2.11. Verzoeker blijkt naast zijn lijstje met opgesomde namen van dorpen geen kennis te hebben van de ligging van buurdorpen die hem worden aangereikt door het CGVS. Nog daargelaten dat begrippen als stroomopwaarts-afwaarts kunnen misverstaan worden, dan had verzoeker wel moeten weten of de dorpen aan dezelfde kant van de rivier liggen als Jilib of aan de andere kant. Wel spreekt verzoeker spontaan dorpen ‘ten zuiden van ons’. Minstens had verzoeker moeten weten dat zijn provincie een lange kust heeft en aan de Oceaan ligt, te meer Jilib niet ver van de kust ligt en verzoeker dit op weg naar Mogadishu kon zien. Ook kan verwacht worden dat een boerenzoon die gewassen kweekt, weet of de Shabelerivier in zijn omgeving vloeit (zie administratief dossier). Verzoeker kan opnieuw op een rijtje de wijken van Jilib opnoemen maar weet niet of er een ziekenhuis is, noch dat dit bemand werd door de organisatie Médecins sans Frontières wat geenszins een detail is nu vele bewoners van deze regio afhankelijk waren van de buitenlandse voedsel en medische hulp die geboden werd. Verzoeker kon de droogte als feit met de logische gevolgen melden (vee sterft, mensen ook, oogsten mislukken) maar niet wat er in zijn omgeving concreet gebeurde om hieraan te ontsnappen, zoals de buitenlandse hulp en de trek van de mensen naar andere gebieden. Ook kan verzoeker amper informatie geven over de leider van Al Shabaab die hij zelf noemt, en kent noch diens clan en afkomst. Van de door de CGVS genoemde Al Shabaab leider van zijn regio in 2012, Abukar Ali Adan, (gehoor, p. 25) heeft nog nooit gehoord. Gezien de impact van Al Shabaab is niet aannemelijk dat deze persoon niet druk besproken werd en ook binnen het gezin en familie voor gewaarschuwd werd (gehoor, p. 26). Verzoekers kennis is opnieuw theoretisch.

2.12. Dit blijkt eens te meer nu verzoeker onwetend is over de schoolvakanties. Indien verzoekers familie inderdaad de financiële middelen had en vrijmaakte om verzoeker naar een privéschool te sturen dan kan verwacht worden dat school een belangrijk gegeven was in het gezin. Verzoeker zegt dit trouwens zelf en verklaart dat zijn beide ouders gestudeerd hebben - wat op zich merkwaardig is (en al zeker zijn moeder) nu verzoekers gezin leefde van de landbouw. Verzoekers bewering dat in een privéschool geen vakantie is, kan bezwaarlijk overtuigen en komt voor als een poging om zijn onwetendheid goed te praten. Verzoeker is opnieuw onbekend met een nochtans eenvoudig gegeven.

2.13. Waar verzoeker verwijst naar het rapport *“UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Beyond Proof, Credibility Assessment in EUAsylum Systems : Full Report, May 2013 68-69”*, inzake het geloofwaardigheidsonderzoek en de mogelijke leemtes in de herinnering van een asielzoeker, doen deze theoretische overwegingen die geen afbreuk aan bovenstaande concrete vaststellingen nu niet uit het CGVS-verhoor kan blijken dat gevraagd werd naar zaken en situaties die verzoeker onbekend konden zijn. De Raad volgt verzoeker niet waar wordt beweerd dat hij laag geschoold is, immers er kan blijken dat hij zonder problemen theoretische informatie kan studeren en weergeven. Daarbij blijkt verzoeker een goed geheugen te hebben. Aldus indien verzoeker zonder problemen abstracte opsommingen kan geven dan is niet aannemelijk dat hij geen feiten weergeven die hij kon zien en direct waarnemen (zoals de ligging van buurdorpen aan dezelfde kant van de rivier, of de oceaan of de jaarlijkse schoolvakanties, of de viering van het Eid feest in zijn stad).

Verzoeker heeft echter duidelijk niet de correcte of volledige gegevens weten te bemachtigen, doch dit neemt niet weg dat hij wel kennis kan aanleren. De Raad benadrukt daarbij dat de bestreden beslissing als geheel dient te worden gelezen en niet als afzonderlijke zinnen. Dat verzoeker de wisselkoers naar

de euro niet kan geven is inderdaad geen doorslaggevend motief doch het is een indicatie dat verzoeker thans ook niet omrekenet naar Somalische shilling, wat binnen het geheel van de beoordeling moet gezien worden. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Indien enkele materiele vergissingen in de bestreden beslissing zijn geslopen dan kan *in casu* niet blijken dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld bij de beoordeling van de asielaanvraag.

2.14. Waar verzoeker stelt dat zijn Somalische nationaliteit betwist werd *“op basis van een summier aantal elementen waaronder de geografische kennen en wordt onder meer verwezen naar Al Shabaab, een ziekenhuis en artsen zonder grenzen, de grote schoolvakanties en de wisselkoers tussen Somalische shilling en de Euro”* kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker had moeten weten dat buitenlandse medische- en voedselhulp tijdens een hongersnood geen futiliteit is en dat volksverplaatsingen omwille van een hongersnood ook de lokale bevolking treft. Evenmin kan voor de veiligheid van de bewoners en het dagelijkse leven de impact van Al Shabaab en hun leider(s) onderschat worden. Verzoeker had hierover spontaan uitgebreid, eventueel aan de hand van vele anekdotes, moeten kunnen vertellen indien hij werkelijk van Jilib en omgeving afkomstig was. Dit is niet het geval.

2.15. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.16. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat waar verzoeker meent dat hij over zijn vluchtroute onvoldoende werd gehoord te meer nu verzoekers twee broers zouden zijn omgekomen, kan de Raad slechts vaststellen dat uit het door verzoeker voorgehouden profiel niet kan blijken dat verzoekers familie inderdaad de nodige financiële middelen had om drie personen naar Europa te financieren. Verzoeker is echter niet uit Somalië vertrokken en heeft evenmin een nood aan internationale bescherming aangetoond zodat niet wordt aangetoond dat verzoeker via mensensmokkelaars diende te reizen.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.19. De Raad heeft hoger vastgesteld dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.20. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.21. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar Somalische mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad

kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.22. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.23. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK